

Diurnenge de Rams (C)

Text de l'Evangelí (Lc 22,14-23,56): I quan va ser l'hora, [Jesús] s'assegué a taula, i els apòstols amb ell. I els digué: «Amb un gran desig he desitjat menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans que jo pateixi. Perquè us dic: no la menjaré fins que es compleixi en el regne de Déu» (...). I prenent pa [i] fent la benedicció, el partí i els el donà, dient: «Això és el meu cos, que és donat per vosaltres. Feu això en commemoració meva». I de manera semblant feu amb el calze, després d'haver sopat, dient: «Aquest calze és la nova aliança en la meva sang, que és vessada per vosaltres (...)».

Sortí i anà, com de costum, a la muntanya de les Oliveres; i el van seguir també els deixebles. En arribar a aquell indret, els digué: «Pregueu perquè no entreu en temptació» (...). I entrant en una gran lluita, pregava més intensament. I la suor se li feu com grumolls de sang que queien a terra. I havent-se aixecat de la pregària, anà cap als deixebles i els trobà adormits a causa de la tristesa, i els digué: «Per què dormiu? Aixequen-vos i pregueu perquè no entreu en temptació».

Encara parlava que arribà un escamot de gent, i l'anomenat Judes, un dels Dotze, els precedia, i s'acostà a Jesús i el besà. I Jesús li digué: «Judes, ¿amb un bes lliures el Fill de l'home?» (...).

I prenent-lo, se l'emportaren i l'introduïren a casa del gran sacerdot. I Pere l'anava seguint de lluny (...). I els homes que l'havien agafat se'n reien i li donaven cops, i tapant-li els ulls l'interrogaven, dient: «Profetitzes: qui és qui t'ha pegat?». I moltes altres coses deien blasfemant contra ell.

I quan es va fer de dia, es reuniren en consell els ancians del poble i els grans sacerdots i els escribes, i el dugueren al seu sanedrí, dient: «Si tu ets el Crist, digues-nos-ho». I els digué: «Si us ho dic, no em creureu, i si us pregunto, no em respondreu. Però a partir d'ara estarà el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder de Déu». I li digueren tots: «Tu, doncs, ¿ets el Fill de Déu?». I ell els digué: «Vosaltres dieu que jo soc». I ells digueren: «Quina necessitat tenim encara de testimonis? Perquè nosaltres mateixos ho hem sentit de la seva boca!».

I aixecant-se tota la multitud d'ells, el dugueren a Pilat (...).

I Pilat, després de convocar els grans sacerdots i els dirigents i el poble, els digué: «M'heu presentat aquest home com a subversor del poble, i mireu que jo, interrogant-lo davant de vosaltres, no he trobat en aquest home cap causa en totes les coses de les quals l'acuseu (...); el castigaré i el deixaré anar». Però ells insistien amb grans veus demanant que fos crucificat, i les seves veus es feien més fortes. I Pilat determinà que s'accedís a la petició d'ells. I deixà anar aquell que per sedició i homicidi havia estat ficat a la presó, el que demanaven. I abandonà Jesús a la voluntat d'ells (...).

I eren conduïts també amb ell altres dos malfactors, per tal de ser executats.

I quan hagueren arribat a l'indret que s'anomena la Calavera, allí el crucificaren i també els malfactors, un a la dreta i l'altre a l'esquerra. I Jesús deia: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan».

I repartint les seves vestidures, s'ho feren a la sort. I el poble estava mirant. I també es reien d'ell els dirigents, dient: «Ha salvat d'altres, que se salvi ell mateix si és el Crist de Déu, l'Electe!». I es burlaven d'ell també els soldats, i atansant-s'hi li oferien vinagre, tot dient: «Si tu ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix!». I hi havia un rètol damunt d'ell: «Aquest és el Rei dels jueus» (...).

I un dels malfactors que estaven penjats, blasfemava contra ell, dient: «¿No ets tu el Crist? Salva't a tu mateix i a nosaltres!». I responent l'altre, l'increpava dient: «I ¿tu tampoc no tems Déu, quan et trobes en el mateix suplici? Nosaltres, ben cert, [el rebem] justament, ja que rebem el que mereixen els nostres fets! Però aquest no ha fet cap mal». I deia: «Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu regne». I li digué: «En veritat et dic: avui seràs amb mi al paradís».

I era vers l'hora sexta, i es produïren tenebres sobre tota la terra, fins a l'hora nona. I es va enfosquir el sol, i el vel del santuari s'esquinçà per la meitat. I cridant amb una forta veu, Jesús

digué: «Pare, a les teves mans encomano el meu esperit»; i dient això, expirà (...).

Seguir el Crist

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en iniciar la litúrgia de Rams, l'Església ens diu: "Seguim el Senyor". El seguiment del Crist requereix, com a primer pas, desvetllar la nostàlgia per l'autèntic "ser homes" i, així, despertar per a Déu. Requereix també entrar en la cordada dels qui puguen, en la comunió de l'Església. En el "nosaltres" de l'Església entrem en comunió amb el "tu" de Jesucrist i, així, assolim el camí cap a Déu. A més, hom requereix escoltar la Paraula de Jesucrist i viure-la.

La creu forma part de la pujada vers l'altura de Jesucrist, de la pujada fins a l'altura de Déu. De la mateixa manera que en les vicissituds d'aquest món no es poden assolir grans resultats sense renúncia, el camí envers la vida mateixa, cap a la realització de la pròpia humanitat, està vinculat a la comunió amb Aquell que pujà a les altures de Déu mitjançant la creu.

—La creu és expressió del que l'amor significa: solament es troba aquell que es perd a si mateix.